

Raze și praf

Daniel Vișan-Dimitriu

E doar un salon și e gol,
dar totu-i scăldat în lumină,
căci ziua, cu milă creștină,
a pus peste el monopol,

și face ca fire de praf
să zboare, zburdalnic, prin raze,
cuprinse de stranii extaze,
iar eu sunt ales coregraf.

Le fac să se-adune în flori,
în scaune, mese, ghivece,
pe ziduri le fac să se-apece
ghirlande în multe culori.

Lipsesc trandafirii-n decor,
dar praful din nou mă ajută,
și iată, pe-o masă-apărută,
o vază-i formează, ușor.

Visez -coregraf amator-
cu ochii mijiți în lumină,
și-mi pare c-aud, în surdină,
o muzică veche, de dor,

Și, fără să scot un cuvânt,
te simt alipită de mine,
mișcându-ți, cu gesturi feline,
un trup -adiere de vânt-

Din soarele toamnei un dar
pe care îl strâng între brațe,
dar raze zburdalnice, hoațe,
te fac să-mi apari ... și dispar.